

gaa saa iltomt med denne Sag; vi have faaet Meddelelse om, at den skal gaa gennem Tinget her i Dag i tre Behandlinger. Efter nogle Meddelelser, som den højtærede Finansminister har givet os i Finansudvalget for kort Tid siden, maa jeg sige, at det undrer mig noget, at den højtærede Finansminister ikke har forelagt Sagen før, thi saa vidt jeg kunde forstaa — men jeg skal ikke komme dybere ind derpaa —, kunde han meget godt have gjort det. Hvad nu Udvalgs Nedsættelse angaar, vil jeg dog sige, at meget taler for mine Meningsfællers Mening, det kan sluttes af den højtærede Finansministers egen Adfærd. Han har i Dag ønsket Samraad med Finansudvalget i Landstinget for at give det nogle Oplysninger, og han har altsaa for saa vidt anerkendt, at der var nogen Mening i, at man kunde nedsætte et Udvalg og komme til ham med Forespørgsler. Maaske anser han Folketingets Finansudvalgsmedlemmer for saa langt mere finanskyndige end Landstingets, at de ikke behøve saadanne Oplysninger, som de mere tarvelige Medlemmer af Landstinget nok kunde trænge til. (Modsigelse af *Bramsen*.) Naa, det mener det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds altsaa ikke.

Maa jeg saa angaaende de stramme Betingelser sige, at man maa forstaa dette paa den Maade, at naar der fra det Konsortiums Side, som her er forhandlet med, er stillet den Fordring, at disse Statsveksler skulle udfærdiges paa 6 Maaneder, er det ikke i og for sig, synes jeg, heldigt overfor Hensynet til Statens Interesser. Det kan man jo let se, hvis man kunde tænke sig dette Forhold gaaende noget videre, saa at disse Statsveksler lød f. Eks. paa kun 3 Maaneder; saa vilde alle Mennesker dog indrømme, at det, at danske Statsveksler løb omkring i Udlandet paa 3 Maaneder, var et for os uheldigt Forhold. Der er altsaa noget uheldigt i det, at Vekslernes Løbetid bliver kortere — uden at jeg derfor vil mene, at man skulde gaa imod dette Forslag af den Grund. — Dette Forslag gaar jo ud paa at stifte Laanet paa de samme Betingelser som i Fjor til en Diskonto af $3\frac{1}{2}$ pCt. Ærede Medlemmer ville nok sige, at det er billigt, og deri er jeg ganske enig; men det er ikke ganske det samme, som om vi

laante til $3\frac{1}{2}$ pCt.; thi det er noget dyrere end $3\frac{1}{2}$ pCt., hvis vi optage det paa denne Maade, for vi maa jo lægge til, som enhver kan se, et Aars Rente af den ene Halvdel af Diskontobeløbet og et halvt Aars Rente af det andet halve Diskontobeløb, saa noget mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. er det. Men jeg gaar ogsaa ud fra — ellers vilde jeg ikke have tilladt mig at foreslaa det høje Ting det samme i Fjor —, at det i og for sig er billigt. Nu forstaaer jeg det saaledes, at vi udbetale et Aars Diskonto straks for det hele Beløb, og bag efter har alligevel Konsortiet Lov til at udstede 6 Maaneders Veksler. Det kan man ikke direkte se af Lovforslaget, thi der staar kun, at Diskontoen udbetales forud. Jeg kunde have tænkt mig, at den betaltes saaledes, at man to Gange udstedte Veksler, idet den højtærede Finansminister og Statsgældsdirektøren paa tog sig den Ulejlighed to Gange at underskrive deres Navne paa de talrige Papirer, fordi Vekslerne skulde udstedes to Gange.

Der er saaledes ikke i dette Lovforslag, saa vidt jeg kan se, noget som helst nyt af Betydning; jeg skal altsaa ogsaa slutte mig til de Anbefalinger, som ere komne fra forskellige Sider om at vedtage Forslaget, men jeg kan ikke gøre dette uden at komme ind paa nogle Betragtninger over den finansielle Situation. Jeg forstaaer nu dette saaledes, at vi faa disse Penge udbetalt og med dem kunne indløse Vekslerne, naar de møde til Udbetaling paa det Sted, hvor de skulle indfris. Man kan jo ikke direkte tænke sig en Ombytning af selve Vekslerne; det maa være saaledes, at Pengene indbetales til den danske Statskasse, der saa udbetaler dem. Men jeg har nogen Tvivl, om virkelig det forlangte Beløb er stort nok, og om den højtærede Minister har gjort klogt i kun at optage det. Det kaldes jo nok en Fornyelse af det tidligere Laan, men det er kun Ord, man kunde akkurat lige saa godt kalde det et nyt Laan, der er stiftet paa samme Maade som det tidligere. Det er altsaa rent formelt, at det fremtræder som en Fornyelse, og for saa vidt kunde man lige saa godt gaa til et højere Beløb; det har den højtærede Minister ikke villet, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer